

במשך שלוש שנים
זרק בית החולים
"ביילינסון" בפחד
חיקוה פסולת
רדיואקטיבית
למיזבלה העירונית

עדיית כתחתיקוה
ומישרד הבריאות
שקלו את סגירת
בית החולים!

זהו גילוי שלא ייאמן: מרכז רפואי ענק, המטפל בכל יום באלפי חולים במטרה להאריך את חייהם ולהסחית את סיבלם, פעל כמשך שנים בצורה המסכנת את חייהם של מאות אלפים תושבי גושרין. העובדות הבאות לקורות מתפריט בדינוני. הן מתרחשו במציאות. זה תקדים שאין לו אח ורע בעולם כולו. בשלוש השנים האחרונות השליך בית החולים "ביילינסון" את הפסולת הרדיואקטיבית שלו למיזבלה העירונית של פתחתיקה.

זהירות!

החולים לבתייהם. מכאן ועד לסגירה מוחלטת של בית החולים המרחק קטן ביותר. כיצד הפך בית החולים סכנה ממשית לבריאות הציבור?

טיפול מיוחד

כמו בתי החולים אחרים משתמש גם בית החולים ביילינסון, כחומרים רדיואקטיביים היוצרים קרינה. השימוש בחומרים אלה הוא מגוון. הם משמשים לצורכי מחקר, לבדיקות שונות, אך בעיקר לשם הקרנות במחלקת האונקולוגיה. מחלקה זו בביילינסון היא מהגדולות והמתקדמות בארץ. מכאן שהקרינה העיקרית נובעת מטיפולים קרינתיים. החומרים עצמם, כמו קובלט, שמקרינים כל הזמן, שמורים היטב במיכלי עופרת עבי-דפנות. ההקרנות מבוצעות בחולי-סרטן ומטרתן להרוס את הרקמות המסרטנות בגוף החולה. עד כאן נשמרים כללי הזהירות המירביים בבית החולים, ואיש אינו מטיל בכך ספק.

הבעיה מתחילה ומתמקדת בכל מה שקשור להמשך המגע עם החומר הרדיואקטיבי. המדובר בבקבוקונים, מזרקים, מבחנות ואפילו שאריות חומר. זוהי למעשה, הפסולת הרדיואקטיבית. עלי-סי החוק חייבת כל הפסולת הזו לעבור טיפול מיוחד.

היא מוכנסת לשקיות צהובות מיוחדות, שקיות אלה מוכנסות למיכלי-עופרת, ואלה מועברים במיכלים מיוחדים עבי-דפנות למקומות קבורה בארץ או בחו"ל. חביות אלה מוכנסות למיכלי-פלדה שנקברים בארמה, עליהם יוצקים בטון או שמשליכים אותם לים, כפי שנהוג בארצות הברית.

על-פי החוק יש לבצע איסוף פסולת רדיואקטיבית מבית החולים פעמיים בחודש, כשממונים עליה עובדים מהוועדה לאנגריה אטומית. הובלת כל מיכל עולה כעשרת אלפים שקל. פירושו של דבר,

נכונות רדיו-אקטיבית

בגוש דן!

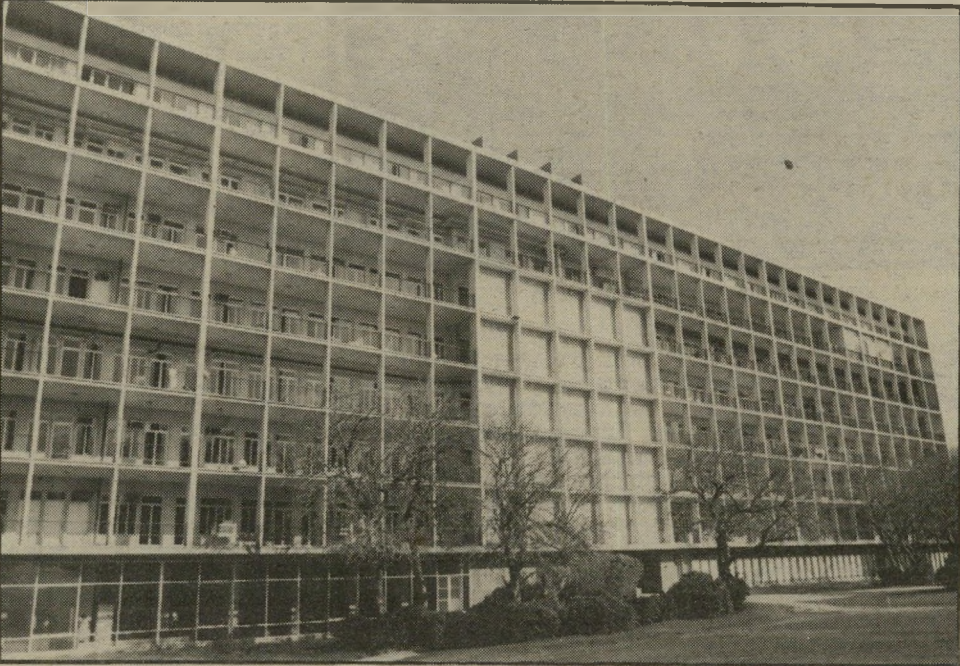
שהעבר עשרות מיכלים היא הוצאה של מאות אלפי שקלים בחודש. קליש, האחראי על בטיחות קרינה, החליט שזה מיותר, משום שלרעתו, ההוצאה העצומה אינה מצדיקה את עצמה, בהתחשב בכך שהסיכונים העלולים להיגרם, לדעתו, מפסולת רדיואקטיבית הם ברמות נמוכות.

זיהום המוני

מהי, אם כן, הסכנה כחשיפת פסולת מסוג זה לאוויר הפתוח? הסכנה באה לידי ביטוי בשתי אפשרויות שונות: בקרינה או בזיהום. הקרינה, שמביאה למחלות מסרטנות, נגרמת ממגע קרוב עם החומר או עם שאריותיו. הבעיה האמיתית היא בזיהום שיכול להיגרם מהפסולת. גם ברמות נמוכות של קרינה. הזיהום יכול להתפזר באוויר, או בארמה. הוא יכול להיות מועבר דרך בעלי-חיים ובעלי-כנף שנוגעים בו.

בפתחתיקה יש רגישות מיוחדת לכך. בעיר יש מיתוהם גבוהים, ו-80 אחוז מצריכת המים בעיר ובסביבתה באים מכארות אלה.

אם החומרים המזהמים מהחללים בארמה ומגיעים למקורות המים, הרי שהתוצאה היא זיהום המוני, שסירדשו

ה הוראה ניתנה על סמך דעתו האישית של איש אחד, יהושע קליש, ראש היחידה לפיסיקה רפואית בבית החולים והאחראי על בטיחות קרינה במיתקן הרפואי. החלטה זו מנוגדת לחוק ולתקנות בריאות הציבור, הקובעות חריגות, שכל פסולת רדיואקטיבית, מכל רמה שהיא, תועבר בשקיות סגורות הסגורות במיכלי עופרת חתומים, למקום קבורה המיועד לכך במיוחד, בארץ או בחו"ל.

בעיקבות חשיפת הפרשה על-ידי העולם הזה נזעקו עיריית פתחתיקה ואנשי הוועדה לאנגריה אטומית, וערכו בדיקות קרינה בשטחים שונים בעיר ובמיזבלה העירונית.

מדור פיקוח ויעוץ מחלקת בטיחות קרינה של הוועדה לאנגריה אטומית אף ררש מבית החולים לחרול מנוהג זה, ולהשאיר בשטח בית החולים כל פסולת רדיואקטיבית, עד להוצאתה המסודרת מהמיתקן הרפואי. בשיאה של הפרשה, שקלו בעירייה ובמישרד הבריאות לשלול לצמיתות את הרישיון של בית החולים לעיסוק ב-חומרים רדיואקטיביים. אם יחלט כך, תהיה משמעות הדבר סגירת מרבית מחלקות בית החולים ושליחת מרבית